

[Grethe Fenger Møller]

som er nævnt, nemlig udvalgsloven, har virket, så synes jeg, man må sige, at det har været et af de mest synlige politiske områder, fordi det har været så præget af offentlig diskussion, når en minister har nedsat et udvalg, hvor ministeren enten ikke har haft det ene køn med, eller hvor ministeren har sagt: Om igen!, og hvor folk har spurgt: Er det nu også rigtigt? Skal dette vigtige udvalg nu forsinkes?, og hvor nogle af organisationerne altså ikke har kunnet pege på kvinder. Det har på en eller anden måde været mere synligt end spørgsmålet om kvinder i ledende stillinger, synes jeg, for det har været mere udadvendt, men begge dele er vigtige.

Dér synes jeg, det er vigtigt at lægge mærke til, at da vi for snart 10 år siden havde diskussionen om gennemførelsen af denne lovgivning, var der mange, der følte sig dybt skeptiske over for det, men at det så viser sig, når vi i dag ser på de tal, der er offentliggjort, at udvalgsloven faktisk har virket i praksis, når det drejer sig om den repræsentation, der er udpeget af staten eller af amterne og kommunerne, hvor man altså er oppe på en repræsentation på 40-45 pct.

Loven har altså virket, og det, der så er vigtigt, er selvfølgelig at sikre sig, at den også kommer til at virke, når det drejer sig om personer, der er udpeget af private organisationer, således at det samlede tal kommer op på et acceptabelt niveau.

Derfor synes jeg, vi kan tage udvalgsloven som eksempel på, at det faktisk godt kan nytte. Men indimellem må man så også sige, at udvalgsloven kan være et af de områder, hvor man får det banket oven i hovedet, at det er for dårligt, at den myndighed, der skal indstille, ikke kan få lov til selv at afgøre det, for nu kommer der en eller anden minister, som så tager én fra det andet køn i stedet for, og det er vel nok en dårlig lov. Det argument har jeg i hvert fald selv hørt mange gange.

Jeg synes dog også, der har været mange gode ting i den lovgivning. Men erfaringerne har vist os, at vi ikke bare kan slippe dette arbejde, og derfor er Det Konservative Folkeparti også med i det dagsordensforslag, der er fremsat i dag, for vi tror, det er vigtigt, at man fra Folketingets side siger: Vi ønsker en ligestilling, og vi ønsker at medvirke til at gøre det, vi kan, for at fremme ligestillingen.

Derfor har vi ønsket at være med i en dagsorden, for der er en politisk tradition – kan man næsten sige – for, at når Folketinget vedtager en dagsorden, forsøger man at gøre den så bred som muligt, og at udsende nogle meldinger om, at dette har politikernes bevågenhed. Derfor håber vi også, at den dagsorden, som jeg regner med at Folketinget vedtager i dag, også vil blive ført ud i livet og gjort til praksis på alle områder.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg var nødt til at tage ordet for at spørge fru Grethe Fenger Møller, om jeg forstod De Konservatives indlæg rigtigt, når det fremgik – som jeg i hvert fald forstod at det skulle fremgå – at kvalifikationer ikke betyder så meget, bare man har ligestilling og derved lige kvotering mellem mænd og kvinder, for det, fru Grethe Fenger Møller brugte det meste af sin tid på, var jo at sige, at det var forfærdeligt, at der var nogle ministerier, der ikke havde fået opfyldt deres måltal så fantastisk godt, og at der var nogle udvalg, som havde måttet vente i nogen tid med at starte, fordi de ikke havde haft kvinder nok i udvalgene, og at der var nogle private organisationer og arbejdsgivere, hvor man i øvrigt også syntes, at man skulle gøre noget for, at de kunne ansætte flere kvinder. Men der var ikke et eneste ord om, hvordan vi sikrede, at de også havde kvalifikationerne.

Derfor vil jeg gerne spørge, om det er Det Konservative Folkepartis indstilling, at faglige kvalifikationer ikke betyder så meget, når bare det er kvinder.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg tror, at hvis man får udkrevet mit indlæg og læser det igennem, vil man meget let kunne se, at jeg ikke har sagt ét eneste ord om, at man ikke skal have kvalifikationer, når man skal bestride en post – hvad enten det drejer sig om mænd eller kvinder, og hvad enten det er på arbejdsmarkedet eller i et udvalg.

Selvfølgelig skal både mænd og kvinder have kvalifikationer; men det, der har været et problem i ligestillingsdebatten, jeg vil næsten sige lige siden ruder dames tid, har jo været, at når det har drejet sig om, at man gerne ville